

Védellezzük az ifjúságot!

Szvegári Sándorné indítványa.

Az egyoldalú férfiuralom kétféle morált állapított meg a nemekre nézve: kényelmes, kiváltságos morált az uralkodó férfinem számára, a kegyetlenségig szigorú erkölcs-kódexet az asszonyoknak.

Ez a kétféle morál nemcsak a nemi életre vonatkozik, hanem egyebütt is nyilvánul. A nő legyen alázatos, engedelmes, igénytelen és mindenekelőtt egészen természetes, hogy ugyanazon teljesítményért a fizetésnek felével elégedjek meg, melyet a férfi kap.

A fajra és az egyén családi életére azonban legveszelebbes következményekkel a nemi élet terén járt a kettős morál, mert itt a férfi majdnem teljes felelőtlenséget biztosított magának, a nőt pedig valóságos rabszolgájává nyűgözte le. Hogy a nemi kérdés mily óriás jelentőségű a faj életére nézve, azt csakis akkor tudjuk mérlegelni, ha visszapillantunk az emberi faj eddigi történetére. A nagy, kifinomodott civilizációk, amelyek eddig léteztek, egytől-egyig mind a kettős morál következtében beállott degenerációba pusztultak bele, vagy vannak a jelenkorban pusztulófélben.

A két év óta pusztító világháború a kettős morál okozta bajokat nagy arányban fokozta. Remélem, hogy ezt az igazságot kimondani egy feministának is szabad.

Tudom és vallom, hogy mind a nemzetek, mind a nemek életének egészséges és természetes utakra terelése csak akkor lesz lehetséges, ha a társadalom nem fog többé nemi alapon állni, mint most, hanem emberi alapon; ha majd a kultúrvilág asszonyai minden tekintetben egyenjogú társai lesznek a férfiaknak. Mindamelllett mindig kötelességünknek tartottuk, hogy erélyesen küzdjünk a kettős morál legveszedelmesebb kinövésai és igazságtalanságai ellen. Ezt a küzdelmet szolgálja következő két indítványom is:

1. A leányok védelmi korát a büntetőtörvénykönyv módosításával emeljék fel 18 évre és így büntetőjogi felelősség terhelje a csábító férfit.

2. A házasság előtt bemutatandó okiratok sorába vegye föl a törvény az orvosi bizo-

nyítványt is arról, hogy a házasodó fel nem szenved fertőző nemi betegségben.

ad 1. A háború következtében nagyon megnövekedett a reszélyezettett gyermekek száma. Eddig ötvenezer hadi árvát számoltak össze, a tényleges szám sokkal nagyobb lesz és a háború minden napja egy új sereggel növeszti azoknak a szerencsétlen (gyermekeknek számát, akik elvesztették egyik vagy egyetlen támaszukat, fentartójukat, nevelőjüket, édes apjukat.

A főkapitányság 1914. évi jelentése a következő statisztikát hozza a gyermekbiróság elé állított leányokról: 805 kislány között 421 már meg volt rontva, 227 titkos prostitúcióval vádolva, 120 volt köztük nemi beteg. Ezek a számok azóta tetemesen emelkedtek. A szociális mentő munka e téren meddő fog maradni, ha a fejletlen és serdülő gyermekek testi és lelki megrontóit a törvény nem vonja kellő mértékben felelősségre.

A 14 éves korhatár abszurd voltát házassági törvényünk is bizonyítja. *Rz* 1894. XXXI. t.-c. 7. paragrafusa szerint a nő 16-ik évének betöltése előtt még szülői beleegyezéssel sem léphet házasságra. A 24 éven aluli kiskorú leány házasságához törvényes képviselőjének beleegyezése szükséges. Ha tehát a törvényes házasság korhatár tekintetében ilyen feltételekhez van kötve, akkor jogos a követelésünk, hogy a 18 éven aluli, a legtöbb esetben testileg is még csak serdülőfélben levő leányt ne lehessen büntetlenül megrontani.

Akik ezekkel a problémákkal foglalkoznak, tudják, hogy a prostituáltak mily nagy hányada kerül ki az ilyen zsenge korban megrontott lányok közül. Társadalmunk felfogása rettenetes módon ránehezedik ezeknek a szerencsétlen gyermekeknek fejletlen erkölcsi öntudatára és bizony igen sok esetben menthetetlenül elnyomja azt. A leánykák nagy része nem menthető meg többé a normális életnek és munkának.

ad 2. Mint minden háború, úgy a most folyó háború is szaporította a nemi megbetegedések számát. Azt hiszem, szükségtelen magyaráznom, hogy mekkora veszedelmet jelent ez a fajra, a családra, az egyénekre nézve. Mennyi új nyomorúságot, szenvedést, letörést, fajpusztulást! Csak azt kívánom kiemelni, hogy a nőre nézve sokkal súlyosabbak a következmények, mint a férfira. A betegségek a nőnél

nehezebben gyógyíthatók, egy részük sokkal veszesebb következményekkel jár nála, mint a férfiaknál. A gyermekek degenerációja is érzékenyebben sújtja az asszonyt, mint a férfit.

A házasságban szerzett nemi baj a legnagyobb sérelmek egyike, mert azt a részt éri, mely monogámiában él. A házasságok számát az orvosi bizonyítvány követelése nem fogja apasztani, mert ma ezek a bajok nem gyógyíthatatlanok: fel fogja ébreszteni a férfiak lelkiismeretét és arra fogja ösztökélni az embereket, hogy idejekorán gyógyíttassák magukat. A születések számát pedig csak emelni fogja, míg pedig a kívánatos születéseket. Weisser tanár szeri n t a terméketlen házasságok ötven százalékában nemi betegségek okozták a meddőséget. A vizsgálat nem lehet sem megszégyenítő, sem demoralizáló, mert mindenkit kitétel nélkül kötelez, még pedig csak a törvényes, monogámikus frigy küszöbén. De a műltra nézve sem jelent meggyanúsítást, mert ártatlan úton is lehet ilyen bajt szerezni.

Nagyon jól tudom, hogy ezzel a rendszabállyal, nem lehet minden bajtól megóvni sem az egyéneket a házasságban, sem a jövő generációt. A betegségek egy részét bizonyos lappangó stádiumban még az orvos sem tudja megállapítani, És sajnos a házasságon kívüli monogámiát ez a törvény, semmiképen sem védené meg. Ha csak azt nem vesszük tekintetbe, hogy általában felriasztaná az embereket lelkiismeretlenségükből és hanyagságukból. *A házasságban* született gyermekek száma pedig még Magyarországon is 90 százalék, tehát a születések túlnyomó többsége.

Szilárd meggyőződése, hogy alapos javulás e téren csak a kultúrvilág asszonyainak politikai érvényesülésétől és minden téren felszabadulásától várható. Mért nemcsak a törvényhozásokat, a *közvéleményt*, a közfelfogást kell itt átgyúrni. De minthogy semmiféle téren sem vagyunk hívei a »Verelendungsteoriának«, igyekeznünk kell, fáradhatatlanul kell dolgoznunk, hogy megmentjük azt, ami a jelenlegi körülmények között is megmenthető.